

Pumziko la kweli

Kristo ni pumziko, kiburudisho halisi kwa waliochoka, kwa sababu kupitia kwake ibada ya kweli inawezekana.

Pumziko la kweli

“Ambayo alisema: Hapa ni pumziko, wape kupumzika waliochoka; na hii ndiyo kiburudisho; lakini hawakusikiliza ” (Is 28:12)

Wafuasi wa nafasi fulani za Kiyahudi mara nyingi huuliza maswali yafuatayo ili kudhibitisha madai yao juu ya Sabato: Ni nani aliyebadilisha siku ya ibada ya Sabato, siku ya saba ya juma, kuwa Jumapili, siku ya kwanza ya juma? Mabadiliko haya yalifanywa lini? Je! Mungu aliidhinisha mabadiliko haya?

Maswali haya yana mambo kadhaa ya mafundisho ya Kiyahudi, kwani walitafuta kurudi kwa sheria ya Musa na wakatoa tohara na Sabato kama vitu muhimu kwa Mkristo kuokolewa. Kwa wale wa tohara (Wayuda) mtume Paulo aliwasilisha jibu lifuatalo:

“Kwa maana sisi ni tohara, tunaomtumikia Mungu kwa roho, na kujisifu katika Yesu Kristo, na hatuutegemei mwili” (Phil 3: 3).

Kutoka kwa jibu la Pauline tuna dhana mbili:

- Circumc Tohara ya kweli ni kumtumikia Mungu kwa roho, kwani ni wale tu ambao wamefanyiwa tohara ya Kristo wanaomtumikia Mungu, ambayo haifanyiki katika govi, lakini hufanyika moyoni, ambapo mwili wote wa dhambi hutupwa nje. “Katika hiyo ninyi pia mmetahiriwa kwa kutahiriwa isiyofanywa kwa mikono katika nyara za mwili wa dhambi za mwili, tohara ya Kristo” (Kol 2:11). Ni katika Kristo tu ndipo mwanadamu anaweza kutimiza

sheria, kwa sababu ni kupitia yeye tu inawezekana kutahiri bila msaada wa mikono ya wanadamu, ile ya moyo “Tahiri pia govi la moyo wako, wala usifanye ugumu wa shingo yako” (Kum. 10:16; Yer 4: 4);

- Mkristo hajisifu kwa yale yanayohusiana na mwili (nasaba, tohara, utaifa, siku, sherehe, n.k.), kama vile kuwa mzao wa mwili wa Ibrahimu, baada ya kutahiriwa, kushiriki katika sikukuu za sheria, kutoa dhabihu kulingana na sheria, mwili wote kwa siku maalum, nk.

Kwa maneno mengine, mtume Paulo anaweka wazi kwamba Mkristo hatumikii Mungu kulingana na mwili, bali kwa roho. Lakini, ni vipi mtu anamtumikia Mungu kwa roho? Je! Hakuna mahali maalum? Siku inayofaa kwa huduma kama hiyo?

Wakati mtu anaunganisha ibada na vitu, siku, karamu, dhabihu, nk, ni kwa sababu hajui kuabudu kwa roho ni nini, wala jinsi ya kuanzisha haki ya Mungu. Kuabudu kwa roho kunawezekana tu kwa wale ambao wamezaliwa mara ya pili, ambayo ni kwamba wamezalishwa tena kupitia neno la Mungu, mbegu isiyoweza kuharibika.

Ni kupitia injili, ambayo ni nguvu ya Mungu, ndipo Mungu huweka haki yake, ambayo ni kwamba, Yeye ndiye anayemhesabia haki mwanadamu kulingana na nguvu zake, ambayo ni injili (Rum. 1:16 -17).

Kristo ndiye Bwana wa Sabato, pumziko la kweli, ambaye waabudu wa kweli wanazalishwa kulingana na kile Baba anatafuta. Wote wanaoingia kupitia Kristo hawana haja ya kuwa na wasiwasi juu ya mahali (Samaria au Yerusalemu), au wakati (siku) za ibada, kwa kuwa Kristo ndiye kizazi cha ahadi na, pamoja na ujio wake, wakati umefika wa waabudu kumwabudu Baba kwa kweli na kwa haki “Kwa hivyo sheria ni ya nini? Aliwekwa wakfu kwa sababu ya makosa, hata kizazi kilipomfikia yule aliyepewa ahadi; ikawekwa na malaika katika mkono wa mpatanishi ”(Gal 3:19); “Yesu akamwambia, Mama, niamini ya kuwa saa inakuja, ambayo hamtamwabudu Baba juu ya mlima huu wala katika

Yerusalemu. Mnaabudu msichokijua; tunapenda kile tunachojua kwa sababu wokovu unatoka kwa Wayahudi. Lakini saa inakuja, nayo imekwisha fika, ambapo waabudu wa kweli watamwabudu Baba katika roho na kweli; kwa sababu Baba huwatafuta wale wanaomwabudu. Mungu ni Roho, na wale wamwabuduo wamwabudu katika roho na kweli " (Yohana 4:21 -24).

Yesu anaweka wazi kwa Msamaria kwamba mabadiliko yaliyoidhinishwa na Baba yalikuwa yakifanyika (Yohana 4:23).

Katika mabadiliko yaliyowekwa na Kristo, siku za sikukuu, mwezi mpya, Jumamosi, nk, sio muhimu tena, jambo muhimu sasa ni kuwa kiumbe kipya, kwani kile katika agano la zamani kilionekana kutegemea mahali na wakati maalum, Yesu alithibitisha kuwa inawezekana wakati huo huo na mahali pale (Gal. 6:15). Wakati umefika!

Wayahudi walizingatia kuwa siku zilizowekwa ni muhimu kwa kuabudu, wakionyesha siku ya Sabato kati yao, lakini Kristo alionyesha kuwa ibada ya kweli inawezekana tu kwa nguvu ya Mungu, ambaye ni Kristo. Alibadilisha ibada ambayo ilikuwa kwa siku maalum, wiki, miezi, nk, kuwa wakati wote, na mahali hapo kuliacha kuwa katika jiji la Yerusalemu kuwa kila mahali, kwa sababu kwa kuja kwa Masihi watu wakawa dhabihu, hekalu na makao ya roho (1Kor 3:16).

Baada ya mabadiliko yaliyowekwa na Kristo, hakuna haja ya mwanadamu kulalamika kwamba hakuna wakati wa kuabudu, kwa kuzingatia hoja ya zamani kwamba mahali hapo kulikuwa mbali au kwamba ilikuwa ni lazima kungojea nyakati maalum kama vile siku, miezi, mwezi mpya, wiki, Jumamosi, na kadhalika.

Kabla ya kuja kwa Masihi, dhambi ilifunikwa tu na damu ya wanyama, inayowakilisha kazi ya Mungu ya siku za usoni, kupita kwa kweli kungebadilishwa, kwa sababu ni Kondoo wa Mungu tu ndiye angefanya kazi kamilifu: kuondoa dhambi ya ulimwengu.

Sasa, katika hali ya mahekalu, makuhani na dhabihu zilizo hai, wanaume wanaweza wakati wowote na mahali popote kutoa dhabihu

za sifa ambazo ni tunda la midomo inayomkiri Kristo (Ebr 13:15; War 12: 1), kwa kuwa ni hekalu la Mungu na ufikiaji wa bure kwenye kiti cha neema (1 Pet. 2: 5; Ebr. 10:19).

Kasi ya kuhangaika ya maisha ya kila siku sio kikwazo katika kumtumikia Mungu, kwani sasa haitumiki tena kwa msingi wa uzee wa barua, lakini inatumiwa kwa Mungu kupitia maarifa ya Mtakatifu, ambaye ni Kristo (Rum. 10: 2; Pv. 9:10).

Wakati Yesu alitoa raha, utulivu kwa wale waliochoka na waliodhulumiwa, hakuwa akitoa suluhisho kwa shida za kila siku za wanaume, kwa sababu uchovu wa kila siku ni muhimu kwa watu wote kama matokeo ya hukumu iliyofanyika Edeni. Uhai wa kidunia utasumbuliwa kila wakati, kwa sababu ndivyo Mungu alivyoamua, itakuwa kinyume na akili kwa Mwana ambaye hufanya mapenzi ya Baba kumpinga (Mwa. 3:17). Ikiwa mtu anasubiri katika Kristo kwa sababu ya mambo yanayohusu maisha haya, ndiye mwenye huzuni zaidi kwa wanadamu, kwa kuwa kazi na mateso yaliyotokana na yeye yaliwekwa na Mungu (Mhu. 3:10); "Ikiwa tunamtumaini Kristo katika maisha haya tu, sisi ni waovu zaidi kuliko watu wote" (1Kor 15:19).

Lakini, kile Yesu alitoa wakati alisema:

"Njoooni kwangu, ninyi nyote mlichochoka na kudhulumiwa, nami nitawapumzisha. Jitie nira yangu, na ujifunze kutoka kwangu, mimi ni mpole na mnyenyekevu wa moyo; nanyi mtapata raha kwa roho zenu. Kwa sababu nira yangu ni laini na mzigo wangu ni mwepesi "(Mt 11: 28 -30)?

Alitoa unafuu kwa wale walio chini ya kongwa la dhambi, na kupumzika kwa wale waliobeba mzigo mzito wa sheria ya Musa. Yesu alikuja kuokoa kile kilichokuwa kimepotea, na sio kuwapa watu ubora wa hali ya juu.

Shida za familia, kazi, mafadhaiko, ubora wa chakula, likizo, n.k. ni maswala ambayo mwanadamu anaweza na lazima ayasuluhishe, kwani ni sehemu ya nia yake ya ndani na hii ni kwa wanaume tu, hata hivyo, wokovu kutoka kwa hukumu ya dhambi

ambayo haiwezekani kwa mwanadamu ni juu ya Mungu (Mt 19:26).

Kitulizo cha shida za kila siku pia sio Jumamosi au Jumapili, lakini kwa kufuata onyo la Kristo:

“Nimewaambia haya, ili mpate kuwa na amani ndani yangu; ulimwenguni utakuwa na mateso, lakini jipe moyo, nimeushinda ulimwengu ”(Yohana 16:33).

Agizo ni wazi:

“Basi, usiulize kwamba utakula, au utakunywa, wala usiwe na utulivu” (Luka 12:29), kwa sababu: “Lakini uchamungu pamoja na kuridhika ni faida kubwa. Kwa sababu hatukuleta chochote katika ulimwengu huu, na ni wazi kwamba hatuwezi kuchukua chochote kutoka kwake. Lakini, tukiwa na chakula, na cha kujifunika, na tutosheke nacho ”(1 Tim. 6: 6-8).

Zilizobaki zilizoahidiwa waliochoka na walioonewa ni kwamba mwanadamu aje kumlisha Kristo, kwa maana ndiye anayetoa uzima wa milele (Yohana 6:57) Baada ya kuwa mshiriki wa nyama na damu, mwanadamu hukaa ndani ya Kristo na Kristo na Baba ndani ya mwanadamu (Yohana 15: 4-5).

Wayahudi walisifu Sabato kama siku ya ‘mapumziko’ ambayo sheria ilitaja ikisema kwamba Mungu amepumzika siku hii (Mwa. 1:31), hata hivyo, Yesu yuko wazi kwa kusema kwamba Baba yake anafanya kazi mpaka sasa, na Yeye pia, ambayo inaonyesha kwamba Sabato zinazohusiana na siku za juma ni mfano kwa Kristo, wale wengine wote wa waliochoka na waliodhulumiwa (Yohana 5:17).

Sasa, Kristo, muumba wa mbingu na dunia (Yohana 1: 3; Wakol 1:16), baada ya kuumba vitu vyote hadi siku ya sita, siku ya saba alipumzika, hata hivyo, Mwanzo ilitaja tu utaratibu wa asili wa ulimwengu huu ambazo zinaonekana kwa macho ya mwanadamu (uumbaji wa kwanza), ambayo ni, inahusu vitu ambavyo sio vya milele “Mungu akaona kila kitu alichokuwa amefanya, na kila kitu kilikuwa kizuri sana. Mchana na asubuhi ilipita;

hiyo ilikuwa siku ya sita. Kwa hivyo mbingu na ardhi na vyote vilivyomo vilikamilishwa. Siku ya saba, Mungu alikuwa ameshamaliza kazi aliyokuwa ameifanya, na siku hiyo akapumzika. Mungu alibariki siku ya saba na kumtakasa, kwa sababu juu yake alipumzika kutokana na kazi yote aliyoifanya katika uumbaji "(Mwa. 1:31; Mwa. 2: 3).

Siku ya saba Kristo alipumzika, ili kuhitimisha, kazi zinazohusiana na ulimwengu wa wanadamu, hata hivyo, Yeye na Baba waliendelea kufanya kazi kwa mtazamo wa bidhaa za baadaye, kile macho hayakukuona na haikuenda moyoni mwa mwanadamu.

"Lakini kama ilivyoandikwa: Vitu ambavyo jicho halikuona, na sikio halikusikia, wala haikuingia moyoni mwa mwanadamu, ni vitu ambavyo Mungu amewaandalia wale wampendao" (1Kor 2: 9);

"Lakini wakati Kristo alikuja, kuhani mkuu wa bidhaa za baadaye, kupitia hema iliyo kubwa zaidi na kamilifu zaidi, isiyofanywa na mikono, ambayo sio kwa uumbaji huu" (Ebr 9:11).

Ukweli kwamba ilirekodiwa kwamba Kristo alipumzika siku ya saba sio kwa sababu alichoka kana kwamba alihitaji kupumzika au kulala (Zab 121: 1), lakini inakusudia kuwaonya watu kwamba kuna raha na kupumzika ni Kristo.

Wakati wa kutumia Kutoka 20, aya ya 11 kusema kwamba mtu amebarikiwa kwa kushika siku ya saba ya juma, wanasahau kuzingatia kwamba alipumzika (alihitimisha) siku ya saba ndiye aliyeumba vitu vyote, na sio watu. Ambaye alipumzika kutoka kwa kila kitu alichokuwa akifanya ni Mungu, na sio wanadamu, kama tunavyosoma:

"Kwa maana kwa siku sita Bwana alifanya mbingu na nchi, na bahari na vyote vilivyomo, akastarehe siku ya saba; kwa hiyo BWANA aliibariki siku ya Sabato, akaitakasa "(Kut 20:11; Kut 31:17).

Kwa nini mwanzoni Mungu alitenganisha siku ya Sabato na siku nyingine? Kutumika kama ukumbusho kwamba Mungu ndiye anayetoa raha “Kumbuka neno alilokutuma Musa mtumishi wa Bwana, akisema, Bwana, Mungu wako, akupe raha, akupe nchi hii” (Yos 1:13). Lakini, kwani hawakutaka kusikia na kupumzika kwa Mungu “Kwa maana Misri itakusaidia bure, na bure; Ndiyo sababu nililia juu ya hili: Nguvu zako hazitanyamaza ”(Isa 30: 7).

Wakati katika neno la Mungu kuna baraka, kwa maana kutoka kwa kila kitu kitokacho kinywani mwa Mungu mtu ataishi (Kum. 8: 3), katika amri ya utunzaji wa Sabato kulikuwa na laana “Siku sita zitafanywa kazi, lakini siku ya saba ni Sabato ya kupumzika, takatifu kwa Bwana; kila mtu afanyaye kazi yoyote siku ya Sabato hakika atakufa ”(Kut 31:15).

Watu wowote waliosikia (waliamini) neno la Mungu wataishi, ambayo inamaanisha walikuwa wamekufa katika uhalifu na dhambi. Pamoja na ujio wa sheria, pamoja na kutengwa na Mungu, kutengwa, kufa, ikiwa hatapumzika siku ya saba ya juma, watoto wa Yakobo watapata adhabu ya mwili: kifo cha mwili.

Mungu anataka kuwafanya waelewe kwamba ikiwa wataamini wataingia katika pumziko lililoahidiwa “Kwa maana bado haujaingia katika pumziko na urithi ambao Bwana Mungu wako anakupa. Lakini mtavuka Yordani, na kukaa katika nchi ambayo itawarithisha BWANA, Mungu wenu; naye atakupa raha kutoka kwa maadui zako wote wanaokuzunguka, nawe utaishi salama ”(Kum 12: 9-10), lakini walipogeuka kuacha kumtii, kwa hasira yake aliapa kwamba watu wa Israeli hawataingia katika pumziko lake (Waebrania 4: 1).

Kama vile vitu vyote vilivyowekwa ndani ya hema ni picha, Sabato pia ilitumika kama picha kuonyesha kwamba yeyote ambaye haamini hana maisha. Ingawa alionywa kuwa Mungu hakuwakubali na kwamba sikukuu zao, Jumamosi nk. hazikuvumilika, watu waliendelea ‘kutumikia’ mifano na sio Mungu “Msiendelee kuleta matoleo ya bure; ubani ni chukizo kwangu, na mwezi mpya, na Jumamosi, na mkutano wa makusanyiko; Siwezi kuvumilia uovu,

hata mkutano wa sherehe. Miezi yako mpya na sherehe zako, roho yangu huwachukia; tayari ni nzito kwangu; Nimechoka kuwatesa "(Is 1:13 -14).

Lakini Wakristo, kwa sababu walimwamini Kristo, tayari wameingia katika pumziko lililoahidiwa (Ebr. 4: 3), kwani wameketi katika maeneo ya mbinguni katika Kristo (Efe. 2: 6). Kwa nini Wakristo wamekwenda kupumzika? Kwa sababu walihuishwa pamoja na Kristo, ambayo ni kwamba, walifufuliwa pamoja naye, kwa hivyo wamepumzika (Efe 2: 5; Co 3: 1).

Kwa hivyo, kila wakati Mkristo akiangalia sheria na amri zake, lazima azingatie kwamba kila kitu kimeachwa kwetu kama mfano (1Kor 10:11), sio kama kuweka "Kwa kweli, ilionekana kuwa nzuri kwa Roho Mtakatifu na kwetu, kutokumtwisha mzigo zaidi, lakini mambo haya muhimu: Ili ujiepushe na vitu vilivyotolewa sadaka kwa sanamu, na damu, na nyama iliyoshiba, na ukahaba. mkifanya vizuri mkijiweka wenyewe. Nendeni vizuri "(Matendo 15:28 -29), lakini yeyote anayedhamiria kutunza kipengele chochote cha sheria, atalazimika kushika sheria yote "Na tena napinga kwa kila mtu, ambaye anaruhusu mwenyewe kutahiriwa, ambaye analazimika kutii sheria yote" (Gal. 5: 3).

Mkristo lazima achambue vifungu kadhaa vya bibilia kwa busara, kwani wafuasi wa eneo la Uyahudi hutumia mistari kadhaa kulazimisha mazoezi ambayo hayafai kanisa la Kristo. Kwa mfano, wananukuu Luka 4, aya ya 16 kusema kwamba Kristo alitumia Sabato kuabudu Mungu, hata hivyo, andiko hilo linataka tu kuonyesha kwamba ilikuwa mazoezi yake kufundisha katika masinagogi (Luka 4:15) na kwamba, mara moja, ilikuwa katika Jumamosi kwenye sinagogi huko Nazareti (Luka 4:16). Nashangaa kwanini? Je! Haikuwa kwa sababu Wayahudi walihudhuria sinagogi Jumamosi? Hakika alienda kwenye masinagogi Jumamosi kwa sababu Wayahudi walihudhuria hekalu Jumamosi.

Jambo moja ni hakika: kulingana na maoni potofu ya Mafarisayo, wanafunzi wa Kristo walifanya kile kilichopigwa kura ya turufu

siku ya Sabato, na Yesu aliwalaumu Mafarisayo kwa kuwaelekeza wajifunze maana ya “reheema ninayotaka, sio dhabihu” (Mt 12: 7). Hiyo ni, ilibidi wajifunze kwamba Mungu anatafuta upendo wa wanadamu (s 6: 6), na sio dhabihu kama utaratibu wa vizuizi siku ya Sabato. Katika andiko hili Yesu anaonyesha kwamba Sabato ni dhabihu tu, na Bwana anayewapa wengine anatarajia tu kwamba wanampenda (Hos. 6: 4).

Ilikuwa katika muktadha huu kwamba Yesu alisisitiza kwamba pumziko la Mungu lilitolewa kwa sababu ya hitaji la mwanadamu kuokolewa (Marko 2:27). Kumbuka kuwa kumbukumbu inatajwa kwa Sabato katika umoja, ambayo ni, pumziko lililoahidiwa, ambalo ni Kristo, na sio Jumamosi ya kila wiki.

Hapo ndipo Yesu alipojitaja mwenyewe kama Mwana wa Mtu, kwa maana yeye ndiye Bwana wa watu na hata wa Sabato (Marko 2:28).

Kwa kuwa Yesu na wanafunzi wake hawakufuata mazoea sawa na Mafarisayo, wanamjaribu Kristo kwa kuuliza:

“Je! Ni halali kuponya Jumamosi?” (Mt 12:10). Na tena Yesu aliponya siku ya Sabato.

Washtaki wa Kristo walikuwa watunza sheria bora, lakini hata kutunza Sabato Yesu aliwalaumu akisema:

“Je! Musa hakukupa sheria? na hakuna hata mmoja wenu anayeshika sheria. Kwa nini mnataka kuniua? ” (Yohana 7:19).

Kwa hivyo, amri yoyote ya kumtafuta Mungu kwa siku ni hoja dhaifu na mbaya, kwani mazoezi kama hayo humwongoza mwanadamu kuwatumikia tu, na sio kwa Mungu, kwa sababu inawezekana kumtumikia kwa roho na kweli. “Lakini sasa, ukimjua Mungu, au tuseme kujulikana na Mungu, unarudi vipi kwenye zile kanuni dhaifu na duni, ambazo unataka tena kutumikia? Mnaweka siku, na miezi, na nyakati, na miaka. Ninakuogopa, ambaye hujafanya kazi bure kwako ”(Kol 4: 9-11), kwa sababu sheria imetimizwa kwa amri moja “Kwa kuwa sheria yote imetimizwa katika neno

moja, katika hii: Mpende jirani yako kama wewe mwenyewe” (Gal 5:14), na wokovu kwa kuamini kwamba Kristo ni Mwana wa Mungu (Yohana 3:23).